

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115203156
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5115203156.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnom spore žalobcu: Quantum Credit, a. s., so sídlom Prievozská 4D, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 47 248 980, zastúpeného splnomocneným zástupcom PERSPECTA Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 4D, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 668 745, proti žalovanému: O. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. S. XXXX/X, Z., zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Monikou Vakulovou, nar. XX. XX. XXXX, bytom V.XX, K., o zaplatenie 504,29 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 10C/73/2015-51 zo dňa 09. júna 2017, v spojení s opravným uznesením č. k. 10C/73/2015-73 zo dňa 22. mája 2018, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu, v spojení s opravným uznesením, vo výroku I., ktorým súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 172,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 29,39 eur od 26. 02. 2012 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 142,96 eur od 26. 03. 2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku III. o trovách konania zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 10C/73/2015-51 zo dňa 09. 06. 2017, v spojení s opravným uznesením č. k. 10C/73/2015-73 zo dňa 22. 05. 2018, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 172,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 29,39 eur od 26. 02. 2012 do zaplatenia a 9 % ročne zo sumy 142,96 eur od 26. 03. 2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 65,82 % (výrok III.).

V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 06. 02. 2015 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 504,29 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o pripojení uzatvorenej podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, zo dňa 25. 01. 2012, predmetom ktorej bolo poskytnutie mobilných hlasových služieb a Dodatku k zmluve o pripojení, predmetom ktorého bolo poskytnutie zľavy na využívané služby a zariadenie/mobilný telefón HTC Wildfire S v lehote viazanosti 24 mesiacov.

Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť dôvodiac, že fakturované mesačné poplatky žalobca nešpecifikoval a nepreukázal z akých položiek pozostávajú, vzniesol tiež námietku premičania, považujúc nárok uplatnený žalobcom za premičaný.

Súd vo veci rozhodol citujúc ust. § 43 ods. 1 písm. a/, § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 488, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 5, § 53a ods. 1, § 54 ods. 1, § 544 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.2.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Súd právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský, podliehajúci právnej úprave obsiahnutej v Občianskom zákonníku. Konštatoval, že na základe záväzkového vzťahu bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu dodávať žalovanému telekomunikačné služby a povinnosťou žalovaného bolo za poskytnuté telekomunikačné služby zaplatiť. Právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému za ním poskytnuté telekomunikačné služby v období 08. 01. 2012 - 07. 02. 2012 faktúrou č. 7201510418 sumu vo výške 29,39 eur so splatnosťou dňa 25. 02. 2012, za poskytnuté telekomunikačné služby za obdobie od 08. 02. 2012 - 07. 03. 2012 faktúrou č. 7202656737 sumu vo výške 142,96 €, eur, splatnou dňa 25. 03. 2012. Žalovaný služby dodané a fakturované uvedenými faktúrami neuhradil. Námietku premlčanie vznesenú žalovaným súd neakceptoval, nakoľko žaloba bola doručená súdu dňa 06. 02. 2015 a splatnosť faktúr bola dňa 25. 02. 2012, resp. 25. 03. 2012, a teda nárok žalobcu nebol premlčaný. Na základe uvedeného považoval súd nárok uplatnený žalobcom za poskytnuté telekomunikačné služby za dôvodný, preto v tomto rozsahu žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 172,35 eur z titulu ceny za poskytnuté telekomunikačné služby. Súd zároveň žalobcovi priznal zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 29,39 eur od 26. 02. 2012 a zo sumy 142,96 eur od 26. 03. 2012 do zaplatenia, t. j. odo dňa nasledujúceho márnym uplynutím lehoty splatnosti faktúr.

V časti uplatneného nároku na zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur, ktorú si právny predchodca žalobcu dojednal so žalovaným v čl. 4 dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 25. 01. 2012, ktorá bola žalovanému vyfakturovaná faktúrou č. 7300094382, súd žalobu zamietol z dôvodu, že o obsahu zhodnej zmluvnej podmienky, ktorou bola dojednaná zmluvná pokuta, už bolo súdmi právoplatne rozhodnuté tak, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp. zn. 14C/223/2011).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65,82 %.

2. Proti tomuto rozsudku, čo do výroku, ktorým súd žalobe vyhovel a výroku o trovách konania, podal žalovaný odvolanie.

V odvolaní namietal priznanie sumy 172,35 eur žalobcovi, poukazujúc na to, že v dlžnej sume sú zahrnuté aj poplatky za telekomunikačné služby, poplatok za obmedzenie služby spolu vo výške 93,1628 eur, vyfakturované faktúrou č. 7201510418 a v sume celkom 78,1628 eur vyfakturované faktúrou č. 7202656737. Súd prvej inštancie nepodriadil súdnej kontrole oprávnenosť nároku žalobcu na poplatky a poplatky za služby aj napriek tomu, že vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 05. 06. 2017 túto skutočnosť namietal. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 351/11 z 11. 11. 2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/133/2016 či Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/350/2012 zo dňa 22. 05. 2014 s tým, že pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa.

Namietal tiež, že súd mu uložil zaplatiť 172,35 eur do troch dní aj napriek tomu, že preukázal, že žije v W.Q. W. S. a nemá žiadny príjem. Nie je v jeho schopnostiach a možnostiach uhradiť sumu väčšiu ako 20,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, preto žiada o odloženie vykonateľnosti alebo o možnosť splácania dlžnej sumy v mesačných splátkach.

Žalovaný napokon namietal i nesprávne vyhodnotenie pomeru úspechu pri rozhodovaní o trovách konania, keď súd na účely pomeru úspechu a neúspechu nezohľadnil zamietnutý úrok z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 331,94 eur.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolanie žalovaného zamietnuť.

K námietke žalovaného, že súd nepodrobil súdnej kontrole oprávnenosť nároku na poplatky a poplatky za služby uviedol, že súd správne odkázal na zmluvu a cenník služby, z ktorého vyplýva cena paušálu programu Podľa seba 7, ktorá bola fakturovaná správne, v súlade s cenníkom. Poplatok za prerušenie služby a obmedzenie služby pre neplatenie záväzku je tiež súčasťou cenníka, ktorého dodržiavanie sa žalovaný zaviazal. Cenník aj všeobecné podmienky poskytovania verejnej elektronickej komunikačnej služby boli žalovanému odovzdané pri podpise zmluvy, čo žalovaný svojím podpisom potvrdil.

Pokiaľ žalovaný poukázal na svoju osobnú a majetkovú situáciu, žalobca konštatoval, že žalovaný bol v čase uzatvorenia zmluvy plnoletý, nebol pozbavený spôsobilosti na právne úkony. Zmluvu podpísal dobrovoľne na obchodnom mieste, kde mal dostatok času na preštudovanie zmluvných dokumentov. Poukázal na to, že žalovaný nadobudol telefón v hodnote 219,- eur za cenu 1,- euro a hneď po podpise zmluvy od prvého fakturačného obdobia nezaplatil faktúry. Život v komunite je jeho slobodné rozhodnutie, ktoré mu nebráni zaradiť sa do pracovného procesu.

Z formálneho hľadiska žalobca v závere namietal, že odvolanie nebolo podané v zákonom stanovenej lehote, neobsahuje konkretizáciu odvolacieho dôvodu podľa § 365 C. s. p., nie je z neho zrejmé, v akom rozsahu sa napáda a v tejto súvislosti je zmätočné čoho sa vlastne odvolateľ domáha.

4. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu (v tzv. replike) nesúhlasil s konštatovaním žalovaného, že odvolanie neobsahuje konkretizáciu odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 C. s. p. Poukázal na to, že v úvodnej časti odvolania sú vymenované odvolacie dôvody v súlade s ust. § 365 C. s. p., avšak bez konkretizácie paragrafového znenia, číselného označenia odseku a konkrétneho písmena, čo však Civilný sporový poriadok nevyžaduje.

Žalobca podľa neho nesprávne interpretoval aj jeho vyjadrenie vo vzťahu k úhrade žalovanej sumy, keď netvrdil, že by nebol schopný uhradiť súdom priznaný nárok, nie je však v jeho schopnostiach a možnostiach uhradiť ho v plnej výške v súdom určenej lehote.

Z komunity S. medzitým odišiel a zaradil sa do spoločnosti. Žije v prenájme v L. P. XX, O. kde pracuje ako kuchár. Nakoľko jeho príjem je len 370,- eur, nevyhnutné náklady na stravu 150,- eur a na bývanie 70,- eur, naďalej zotrúva na návrhu, aby ho súd zaviazal k úhrade priznaného nároku v mesačných splátkach po 50,- eur.

5. Žalobca vo vyjadrení k replike žalovaného (v tzv. duplike) zotrval na svojom vyjadrení k odvolaniu, vzhľadom na majetkovú situáciu žalovaného však súhlasil s tým, aby súd zaviazal žalovaného k úhrade dlžnej sumy s príslušenstvom v mesačných splátkach po 50,- eur, pod hrozbou straty výhody splátok.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, prihliadajúc i na vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku a v závislom výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ C. s. p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolacie námietky žalovaného vyhodnotil odvolací súd ako dôvodné.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa voči žalovanému domáhal žalobou doručenu pôvodne Okresnému súdu Žilina dňa 06. 02. 2015 zaplata sumy 504,29 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 29,39 eur od 26. 02. 2012 do zaplata, zo sumy 142,96 eur od 26. 03. 2012 do zaplata a vo výške 8,75 % ročne zo sumy 331,94 eur od 26. 01. 2013 do zaplata na základe Zmluvy o pripojení zo dňa 25. 01. 2012 a Dodatku k Zmluve o pripojení z toho istého dňa, ktorá suma predstavuje súčet zmluvnej pokuty fakturovanej faktúrou č. 7300094382 zo dňa 08. 01. 2013, ceny mesačných poplatkov, hlasových služieb a nehlasových služieb fakturovaných faktúrou č. 7201510418 zo dňa 08. 02. 2012 a ceny mesačných poplatkov, hlasových služieb, nehlasových služieb a iných poplatkov a služieb vo výške 43,- eur fakturovaných faktúrou č. 7202656737 za dňa 08. 03. 2012. Okresný súd Žilina dňa 13. 03. 2015 postúpil predmetný spor podľa § 105, § 85 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. 06. 2016 Okresnému súdu Čadca ako súdu miestne príslušnému. Okresný súd Čadca následne už za účinnosti Civilného sporového poriadku, v zmysle § 167 ods. 1, 2 C. s. p. doručil žalobu žalovanému, ktorého vyzval na vyjadrenie k žalobe v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalovanému doručená dňa 22. 05. 2017. Dňa 16. 05. 2017, t. j. pred dorúčením žaloby žalovanému a pred uplynutím lehoty na vyjadrenie sa k žalobe, sudca vo veci nariadil termín verejného vyhlásenia rozsudku na deň 09. 06. 2017. Dňa 05. 06. 2017 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe, v ktorom žalovaný namietal žalobcom uplatnený nárok s poukazom na to, že žalobca nešpecifikoval a nepreukázal z akých položiek pozostávajú fakturované mesačné poplatky vo výške 15,050 eur vo faktúre zo dňa 08. 02. 2012, vo výške 32,1758 eur vo faktúre zo dňa 08. 03. 2012, iné poplatky a služby vo výške 43,- eur vo faktúre zo dňa 08. 03. 2012 a iné platby vo výške 2,9870 eur vo faktúre zo dňa 08. 03. 2012. Žalobca neuviedol žiadne skutkové okolnosti, ani nepredložil dôkazy o oprávnenosti účtovať uvedené poplatky, preto nepreukázal dôvodnosť žiadať uvedený nárok ako súčasť vyúčtovaných služieb. Vo faktúre zo dňa 25. 02. 2012 a 25. 03. 2012 je síce uvedená fakturovaná suma za hlasové služby a nehlasové správy, nie je však špecifikovaný počet hlasových a nehlasových správ, na aké čísla boli hovory a sms správy uskutočnené, preto nie je možné uskutočniť súdnu kontrolu správnosti fakturovanej sumy za tieto položky. V ďalšom žalovaný namietal neprijateľnosť zmluvnej podmienky o dojednaní zmluvnej pokuty fakturovanej faktúrou zo dňa 25. 01. 2013 a napokon vzniesol námietku premlčania, považujúc uplatňovaný nárok žalobcu za premlčaný. Vo vzťahu k trovám konania žiadal o aplikáciu ust.

§ 257 C. s. p. s poukazom na jeho osobnú, sociálnu a majetkovú situáciu. Súd bez toho, aby vyjadrenie žalovaného doručil žalobcovi a tomuto umožnil sa v zmysle § 167 ods. 3 C. s. p. vyjadriť, dňa 09. 06. 2017 postupom podľa § 297 písm. b/, v spojení s § 219 ods. 3 C. s. p. vydal napadnutý rozsudok.

8. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 vety prvej Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

10. Účelom práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy), ako aj práva na spravodlivý proces (čl. 6 ods. 1 dohovoru) je zaručiť každému prístup k súdu, čomu zodpovedá povinnosť všeobecného súdu viazaného procesnoprávnymi a hmotnoprávnymi predpismi, dodržiavanie ktorých je garanciou práva na súdnu ochranu, vo veci konať a rozhodnúť (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 88/01). Súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony strany primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (viď aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 32/07), najmä s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p., v ktorom sú upravené náležitosti odôvodnenia rozsudku.

11. Základné právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby postup a rozhodnutia všeobecných súdov boli preskúmateľné, aby ich rozhodnutia obsahovali dostatok relevantných dôvodov objasňujúcich výroky a súčasne aby také rozhodnutia neboli arbitrárne (§ 220 ods. 1 C. s. p.). Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (III. ÚS 209/04, IV. ÚS 115/03). Rozhodnutie súdu musí uviesť dostatočné dôvody, na ktorých je založené. Výrok súdneho rozhodnutia, ktorý je záväzný, totiž nemožno vnímať oddelene od odôvodnenia súdneho rozhodnutia, nakoľko práve z odôvodnenia má vyplývať na základe akých skutkových a právnych dôvodov bol výrok rozhodnutia prijatý.

12. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým doložiť jeho správnosť, zároveň je prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Z hľadiska úplnosti odôvodnenia rozsudku sa žiada, aby odôvodnenie obsahovalo najmä stručné a výstižné prednesy účastníkov/strán a ich konečné návrhy; dôkazy, o ktoré súd oprel svoje skutkové zistenia; úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov; skutočnosti, ktoré mal preukázané a právne posúdenie zisteného skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Súdne rozhodnutie musí byť presvedčivé, z jeho odôvodnenia musia logicky, jasne a zrozumiteľne vyplývať odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s uplatneným nárokom a obranou proti tomuto nároku. Rozhodnutie všeobecného súdu musí obsahovať dostatok skutkových a právnych záverov, pričom tieto závery nesmú byť svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené.

13. I keď podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou konania, musí dať odpoveď na tie otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany konania, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán konania (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09).

14. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tomto smere v odvolaní napadnutej vyhovujúcej časti nespĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia rozsudku v zmysle § 220 ods. 2 C. s. p., z ktorého dôvodu nie je možné posúdiť ani správnosť právneho posúdenia súdu prvej inštancie. Z bodu 9. odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd považoval nárok žalobcu na zaplatenie úhrady za poskytnuté telekomunikačné služby za obdobie od 08. 01. 2012 - 07. 02. 2012 vyfakturované faktúrou č. 7201510418

zo dňa 08. 02. 2012 vo výške 29,39 eur a za obdobie od 08. 02. 2012 - 07. 03. 2012 vyfakturované faktúrou č. 7202656737 zo dňa 08. 03. 2012 vo výške 142,96 eur za dôvodný s odôvodnením, že žalovaný v rozpore so svojou povinnosťou vyplývajúcou zo zmluvy o pripojení neuhradil cenu služieb, ktoré mu boli zo strany právneho predchodcu žalobcu dodané a fakturované uvedenými faktúrami. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však nie je zrejmé ako sa súd vysporiadal s obranou žalovaného, v rámci ktorej žalovaný namietal neurčitosť a nepreskúmateľnosť predmetných faktúr, z ktorých nie je zrejmé aké služby boli fakturované, ako aj absenciu skutkových tvrdení a dôkazov preukazujúcich oprávnenie žalobcu účtovať poplatky fakturované predmetnými faktúrami, či absenciu špecifikácie hlasových a nehlasových služieb. V tomto smere je pritom potrebné dať za pravdu žalovanému, že pokiaľ ide o faktúru č. 7202656737 zo dňa 08. 03. 2012, z tejto nevyplýva aké iné poplatky a služby boli žalovanému predmetnou faktúrou fakturované, uvedené nevyplýva ani z obsahu žaloby. Nie je možné posúdiť ani správnosť výšky uplatneného nároku, keď žalobca nepredložil žiadne dôkazy, z ktorých by vyplýval vznik nároku práve vo výške uplatnenej žalobcom, v tomto smere žalobca v žalobe neprodukoval žiadne skutkové tvrdenia. Pokiaľ sa žalobca vo vyjadrení k odvolaniu odvoláva na cenník služby, tento žalobca súdu nepredložil. Súd prvej inštancie sa v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v tejto časti vysporiadal len s námietkou premlčania žalovaného, s ostatnými kľúčovými námietkami žalovaného vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu na základe faktúr zo dňa 08. 02. 2012 a 08. 03. 2012 sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal. Pokiaľ ide o trovy konania, z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zároveň nevyplýva, že by sa súd vôbec zaoberal návrhom žalovaného na aplikáciu ust. § 257 C. s. p., keď odvolací súd poukazuje zároveň na zmätočnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v bode 11., kde súd konštatoval, že žalovaný mal čiastočný úspech v rozsahu 65,82 % (čomu zodpovedá i výrok napadnutého rozsudku), následne však konštatuje, že mu preto v rozsahu 100 % priznal aj náhradu trov konania.

15. Napadnutému rozhodnutia zároveň predchádza nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 ods. 2 C. s. p., i keď pre takéto postup neboli splnené podmienky.

16. Podľa § 297 C. s. p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

17. Podľa § 181 ods. 2 C. s. p. po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupovať pri predbežnom prejednaní sporu.

18. Pod odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle konštantnej súdnej judikatúry rozumie i taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov (viď napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 102/04, rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 102/2001 a 5Cdo 93/2000). Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal strane konania jeho procesné práva. Pre súdne konanie je dôležitá zásada predvídateľnosti rozhodnutí súdu. Predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup súdu pri konaní a rozhodovaní. Strany konania by nemali byť zaskočené takým postupom súdu, ktorý nemá oporu v predvídateľnom právnom postupe súdu, ktorý je v súlade s procesným právom a jeho pravidlami (viď aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 189/2010, sp. zn. 7Cdo 42/2010).

19. Vychádzajúc z ust. § 297 C. s. p. (rovnako ako § 177 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania môže súd prvej inštancie vec prejednať a rozhodnúť len za podmienky, že skutkové tvrdenia strán nie sú sporné. Ak ust. § 297 C. s. p. upravuje podmienku, že skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, vyjadruje tým nielen požiadavku, aby súd prvej inštancie pri zisťovaní skutkového stavu veci nevychádzal (okrem zhodných tvrdení strán, resp. zo skutkových tvrdení strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela), z iného dôkazu ako z listín predložených stranami, ale aj podmienku, že všetky rozhodujúce skutočnosti

budú zhodnými resp. nespornými tvrdeniami strán a nimi predloženými listinami náležite preukázané, a teda podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie nebude (aj) nespĺnená povinnosť tvrdenia alebo neunesenie dôkazného bremena. Ak sa ukáže, že skutkové tvrdenia strán sú sporné alebo si strana nespĺnila svoju povinnosť tvrdenia (neuviedla všetky rozhodujúce skutočnosti alebo ich uviedla neúplne) či povinnosť dôkaznú (nenavrhol dôkazy potrebné na preukázanie všetkých svojich sporných tvrdení, ktoré sú pre právne posúdenie veci významné), musí súd prvej inštancie, aj keby išlo o spor podľa § 297 písm. b/ C. s. p., ako to bolo v danom prípade, vždy nariadiť pojednávanie (§ 297 prvá veta, § 177 ods. 1 ods. 1 C. s. p.), pretože si musí splniť obligatórnu povinnosť v zmysle ust. § 181 ods. 2 C. s. p. a informovať o rozsahu sporných a nesporných skutočností a dokazovania, čo bez nariadenia pojednávania nie je možné.

20. Z vyjadrenia žalovaného k žalobe jednoznačne vyplýva, že žalovaný rozporoval faktúry predložené žalobcom a namietal i neúplnosť žaloby, pokiaľ ide o skutkové tvrdenia vzťahujúce sa na nárok uplatnený žalobcom, preto bolo potrebné, po doručení vyjadrenia žalovaného žalobcovi, ako aj ďalších podaní strán konania v súlade s § 167 C. s. p., nariadiť na prejednanie veci pojednávanie, resp. predbežné prejednanie sporu. Súd prvej inštancie postupom, kedy vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom v napadnutom rozhodnutí sa nevysporiadal s obranou žalovaného, znemožnil strane konania realizáciu jej procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia a pod.), čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, ktorý nedostatok (aj vzhľadom na nedodržanie postupu podľa § 167 C. s. p.) nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

21. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým súd žalobe žalobcu v časti vyhovel a vo výroku o trovách konania, na tento výrok nadväzujúcim, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní dodržať postup podľa § 167 C. s. p. a vo veci nariadiť pojednávanie, na ktoré predvolá strany konania a vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodní v súlade s § 220 ods. 2 C. s. p. V novom rozhodnutí zároveň rozhodne i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

22. Vo výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, ktorá nebola napadnutá odvolaním žiadnej zo strán konania, zostáva rozhodnutie súdu prvej inštancie nedotknuté.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)